

NY

עין משפט
גר מצוה

קננת א מ"י ס"ה חה"ל
תלמיד הלכה ע סתנ
לזין רב:

רבינו גרשום

[illegible]

הוא שאל ואמרו הערבים
ואינו כלה: ספני ישר
שרי. שנתקל בשדכן.
כתבת אכולי. לא חתוש
לחודשי שמי הישנה שהוא
טוב: ואמני: שרית טובה:
תל: ד ישר נתקל. כלומר
היא נתינת לו השרית
ספני חרשי:
הדאן עלך המורב את
הספניה

א) דמבר סתן אלו
מיתני ג'ר' (ב) נחלוס
שני אחתתי (ג) נגב
נכלן. (ד) חול ג' ישר ישר
ספני חוש מיתני נחמני

בא תבואתה עד שתבא תבוא
מזבין לחדש מפני יושן שרע ה
שכל המיושן מחבירו הוי יפה
נזשן מכל מקום וישן מפני חרש
היאך נוציא זה מפני זה

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא

דברים הללו. שיאמו מחלוק וכליון לחול' ועיי' כך בזה רות ושאלח
לבעו' וגולדו מלכי בית דוד: **עסיק יומין אפרן.** מאתמו ילאו כבושים:
שבעת אביסם. שלא לשמות יין ולא לבנות בחים דכתיב
(ברמיה לה): **לנעיסה.** הערך וגדול דכתיב (דה"א עג) כסא ה' למלך:

שגדרו. לעשות סייג למורה: היה גרסי' במלכותו של שלמה בן בנו של בנו. כנס. כלומר שלמה בן דוד הוא בן של ישי' שהוא בן עובד בנה: לפניה של מלכותו. שיצא ממנה כל המלכים: כלה שלמנעון. דלמנעון אין מנה ליש' התבואה חלה מרקובה: ריגוסה. חולעת המרקוב אח התבואה: שדיסא. מתחממת התבואה וחין יכולה להתיישן: מפני' לחדש כו'. דבי קלמר קרא ואכלתם מן התבואה של עד קרוב לימות הקציר ולא עד בכלל: שכלה. היינו ע"י ריעותא שמרקובה ומכלה אותה: עד שתכלה מאליה. שתחבלה התבואה יפה ולא יבו לרצין להקדים קציר ולעשות קליות: ישן שרע. היינו שדיסא אבל שלם הוא הגרעין חלה שמחממת: הכי גרסי' ואכלתם מן מלמד של מיעוט וכו'. למשמע הישן יאכלו ויניחו החדש להתיישן: דרנן ליעשן. מטה ויין: אין דרנן ליעשן. כגון מניי פירות שמרקבין: סל' ישן מכל מקום. שנה החמוס להודיע שנה א"י שפוסק אותן שאין דרנן ליעשן ותיישנו ותיקיימו: הילך גולא כו'. דבי משמע וישן מפני חדש מיוצא צל כורסחם ולא היה לכס מקום להנייע החדש שאלה"ס שהיטן טפי מעלי ויולאוהו מפני החדש שהחדש ראוי להימשין טפי מן הישן שכבר תמישן: שפיקס. הרהסא. דגיס קעניס:

הדרך עלך המוכר את הספינה

עשו גופן חולין וכליון שנתחייבו כליה למקום תניא
ליון שמן דתניא מאי דכתיב 'יוקים ואנשי כוזבא
למואב יושבי להם והדרבים עתקים ויוקים זה יהושע
גבעון ואנשי כוזבא אלו אנשי גבעון שכוזבו ביהושע

[illegible]

הדרן עלך המוכר את הספינה

מסורת הש"ס

(א) (ברכות נח. פ"ט.)
(ב) העניית יד. (ג) (ל' יואש
ושרף.) (ד) ג"ל. (ה) (אשתר ב.)
(ו) (רות א.)

תורה אור השלם

וְלֹא יִהְיֶה לָךְ הַגְּבֻרָה
וְהַחֲסָדִים וְהַנֶּחֱמָה
כִּי בֵּל בְּשָׂמִים וּבְאַרְץ לֹא
הַמְּמֻלָּקָה וְהַמְתַּנְשָׁא לְכָל
לְרֹאשׁ.

2. בזעקך תצילך קבוצתך
ואת כלם ישא רוח יקח
תבל והתנוסה בי תחל ארץ
ויירש דר קדשי:

ישעיהו 11 י"ב
3. ושם דגאיש אלימלך
ושם אשתו נַעֲמִי ושם שני
בָּנָיו מַחֲלֹן וּכְלִיֹּן אֶפְרַתִּים
מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ
שָׂדֵי מוֹאָב וַיְדִילוּ שָׁם:

4 חוקים ואנשי בוקא
יואש ושרף אשר בעלו
למזאב וישבי לחם
והדברים עתיקים:

דברי הימים א ד כב
5 מִצְאֲתֵי יוֹד עֲבָדֵי בְשֶׁמֶן
קֹרֵשֵׁי מִשְׁחָתָיו:

תהלים מט כא
6 וּכְמוֹ הַשֹּׁחַד עָלָה וַיֵּאֵרָצוּ
הַמִּלֻּאכִים בְּלוֹט לֵאמֹר

קום קח את אשתך ואת
שתי בנותיך הנמצאות פן
תספה בעון העיר:
בראשית יט טו

7. הנמה היוצרים יושבי
נְטֵעִים וגדלה עם המלך
במלאכתו יִשְׁבוּ שָׁם:

8 וַתָּבֹא בַת שָׁכֵעַ אֶל
הַמֶּלֶךְ שֶׁלְמָחָה לְדַבֵּר לוֹ עַל

אֲדִינֶהוּ וְיָקָם הַמֶּלֶךְ
לִקְרֹאתָהּ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָּהּ וַיֵּשֶׁב
עַל בִּסְאוֹ וַיֵּשֶׁם בִּסֵּא לְאִם

המלך ותשב לימינה
מלכים א ב יט
ו ורשמה את דלמה

השמינית ואכלתם מן
התבואה ישן עד השנה
המשלישית עד כנא כבואתה

10 ואכלתם ישן נושן וישן

מִלְכֵי חֵרֶשׁ תוֹצִיאוּ:

הגהות הב"ח

(א) גם' בלא שדימא ג"כ ס"א
שרמה:

מוסף רש"י

והמתנשא לכל לראש.
לכל הקס להיות להם
הוא מחנא, כלומר שהוא
גור ומעמידו (ברכות
נח.) ריש ברגותא, כור.
המחנא על החומה
פירות למלאות מים כדי
לשקות כן שריתין (שם)
מדרית איסר. מאין מפת

הדרך עלך המוכר את
הסמכה